De ſancto odulpho ↄfeſſoꝛe.

Temporibus lodovuici pi
iſſimi auguſti erat ꝗdaꝫ vir
venerabil' ex nobili ꝓſapia
francorum oꝛiundus nomine bog
dis. de q̄ deo predeſtinante ꝓcre
atus ē fili' noīe odulphus. q̄ mox
cū ſacra baptiſmatis vnda renaſci
ꝑ. celeſti rore diuinitus irrigaꝑ. ab
lactat' autē ilico ſacre eruditionis
addiꝑ ſtudijs. ac ſanctis et deo de/
uotis hominib' canonica religione
ↄmendaꝑ erudiend'. Cui deus tale
diſcendi ſtudiū tanteqꝫ ſoleꝛcie ↄtu
lit ingeniū vt euo maioꝛes mirū in
modū in diſcendo p̄celleret. ſuaꝫqꝫ
etatē adhuc annis immaturā diuo
dogmate non ſegniter decoꝛaret.
Creuit aūt etate ſapientia et ſancti
tate intantū vt his qui tūc tp̄is re/
ligioſe deo deſeruire conarenꝑ no
uus ſamuel exoꝛiri videreꝑ. Illi vēo
coꝛā religioſoꝝ preſentia celit' tan
ta deccdiꝑ gratia vt vnanimiter ab
oīb' diligereꝑ ꝓbabiliſqꝫ vite ſum/
ma veneratiōe colereꝑ quos ꝗ ipe
ↄdigna viciſſitudine. pureqꝫ dilecti
onis dilexit amoꝛe. Jam enim puer
venerabilis ſub ip̄is adoleſcētie an
nis id pꝛefigurabat ſe velle ↄtinuo
quod operib' ꝑficere ſatagebat in
futuro. qm̄ tūc iam ſe nō immemoꝛeꝫ
dominici ſermonis affutuꝝ ꝓpoſuit
quē dn̄s diſcipulis ſuis loquēs ait.
Qui amat patrē aut matrem plus
q̄ꝫ me non eſt me dign'. Et qui vult
poſt me venire abneget ſemet ip̄m
et tollat crucē ſuam quotidie et ſe/
quaꝑ me. Huius eteni euangelice le
ctōnis laudabilis puer ſedulo reco
lens. ac ſecuꝫ die noctuqꝫ reuoluēs
pijs moꝛibus ſanctiſqꝫ operib' deo
deuouit inceſſanter ſeruire. ſpūaliqꝫ
matre ſancte eccleſie inextricabiliter
adherere quod et factum eſt. San/
ctus igitur adoleſcens Odulphus
deo dilectus viris ꝓbatis ad mo
dū acceptus ſed ſoli deo tm̄modo
famulans ſolicitus ſanctaꝝ virtutū
gradus aſcendit. quoadvſqꝫ in vi
rum perfectum occurreret. Semper
eteni vt moꝛis eſt ſanctoꝝ mentem
ad celeſtia ſtuduit erigere ſecularis
qꝫ pompe triūphaliter illecebꝛas e
uadere ſicut ſcriptū eſt. Ibūt ſancti
de virtute in virtutē. Quid in tātis
moꝛaboꝛ? Omni virtute ꝓficiens ꝑ
gradus eccleſiaſtici oꝛdinis aſcēdit
iuxta diuinā vt credendū eſt p̄oeſti
nationē ad ſacerdotalis officij ꝑue
nit benedictioneꝫ atqꝫ cooperante
grā ſpūſſancti ſacerdos effect' ē re
gis altiſſimi. quo rite pacto ſtati ſi/
bi delegauit in animoqꝫ pie ↄuerſa
cionis ſtudio ad quoddā ſacre reli
gionis ꝓperaret monaſteriū. Queꝫ
ſui parentes rogauere nō ita velle
agere ſed vt volūtati coꝝ aſſentireꝫ
atqꝫ eccleſiā q̄ nuncupaꝑ oꝛoſcoth
cū populo regeret. Naꝫ illic natus
extitit et nutritus. Quoꝛum pꝛeci/
bus euictus votis eoꝛum pꝛo tēpo
re paruit vel inuitus. Sed non mul
to poſt viſum eſt ei adire ſūme reue
rencie locū nomīe traiectū moꝛe pri
ſtino wiltenburch nuncupatum vt
ibi ꝗꝫdiu in hac luce viuereꝫ cū alijs
dei famulis ibidem ſub caſtris dei
degentibus Chꝛiſto regi militaret

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Quid plura? Vir dō plenus iuxta
veridicā vocem in euangelio dicen
tis Qui non renūciat omnibꝰ que
poſſidet non poteſt meus eſſe diſci
pulus. poſtponens patrē. ꝓpinq̃s.
agros. familiā. omnēqꝫ poſſeſſionē
quo viſū eſt ei xp̄o duce ꝑgere. pau
per rebꝰ diues meritis ꝯtendit ꝓpe
rare Nihil enī habere deſiderabat
in hoc ſeculo vt a dn̄o ſm̄ ſuā ꝓmiſ
ſionez centuplū acciperet et vitam
eternā poſſideret in futuro Quo lo
co tūc tp̄is erat magne ſanctitatis
epiſcopus noīe Fredericꝰ. qui ſcm̄
cū magno ſuſcepit gaudio ⁊ hono
re ꝯdigno. omneſqꝫ ſecū vnanimit̄
ſerui dei inhibi erant coadunati cō
gratulātes ip̄m tam ſanctū tam qꝫ
religioſuz eis aduentaſſe dei famu
lum gaudebāt Sanctꝰ aūt vir hūa
ne ſagacitati diu celare nequit qđ
intus ſupnaz maieſtatē non latuit.
ſed mox cū aliquātiſp illic deguiſſz
illis oībꝰ ardēs diuini luminis lu
cerna reſplēduit Nā erat ille pugil
in vigilijs. potēs in ieiunijs. in orōe
ſedulus. in ſacra lectione ſtudioſus
in elemoſinaꝝ largitione dapſilis.
in paupeꝝ cura celebris. in hoſpita
litate feruēs. in diſtribuendo res ec
cleſiaſticas prudens et quibꝰ poſt
antiſtitē p̄erat eos oēs vltra hu/
manū modū p̄cellebat Nō ei aliud
ab omnibus et ab ip̄o preſule vt di
gnus habebat̄ qꝫ pater monaſterij
vocaret̄ Ad eius impiuz oēs ha
bere decreuere ꝯſiliū. quia omnibꝰ
oīa factus erat vt ait apoſtolus.
vt omnes lucrificaret xp̄o Eodem
namqꝫ ꝯtigit tempore ꝙ friſones
viri videlicet feroces in tanti erro/
ris dementiaz deuenirent. ꝙ ſupra
dictꝰ epiſcopus neqꝫ per ſemet ip̄m
neqꝫ per ſuos archydiaconos ad
viā veritatis poſſet reuocare Sta
tim quoqꝫ litteras inde cuz legato
fideli traiectum direxit. ſanctum qꝫ
dei famulum voluntarie popoſcit.
vt quāto citius valeret tranſmēſo
ſinu maris qui vocatur Almare ad
ſe vſqꝫ perueniret. Qua legatione
vir dei letus in tantuz efficitur qua
ſi iam ad celeſte ꝯuiuiū inuitaretur
cupiens cum ꝓprio paſtore ſub eo/
dem agone ſi ita res ſe haberet pal
maz martirij ſubire Cumqꝫ vir deo
plenus tranſmenſo itinere ꝑueniſſz
ad preſulez. confeſtim eo viſo vltra
ſolitum ineſtimabili repletur gau/
dio Salutatis autem inuicem fra/
tribus in oſculo ſancto ſeſe qꝫ cōſo
lātes inuicem diuine pacis ſolacio
vt ſummi regis precones incliti ce
leſti rumphea viriliter armati. ceci
erunt per eccleſias ſimiliter agere.
iterum atqꝫ iterum eaſdez repetere
populo predicare atqꝫ ad viam ſū
me veritatis euangelica eruditōne
conuertere. crebriſqꝫ ammonitioni
bus arguendo. increpando hoīes
qui erant antea velut lupi feroces
ſalutari dogmate inmanſuetas cō
uerterunt oues His ita ꝑ ordinez
geſtis idem pontifex inito conſilio
cum clericis non modicaqꝫ eiuſdez
patrie laycorū multitudine ſanctū
dei virum obnixe popoſcerat quo
infra ip̄ius patrie fines perſiſteret.
ac populuz qui nuper in ſemet ip̄m
reuerſus eſt erudiendo ſanaret et

ab antiqui hoſtis mortifera fauce
ſalubriter eriperet Nō vir dei mul
tū remitēs aſſerebat etate ſe fore ꝑ
uectū et ꝑſus imbecillē ad id mini
ſteriū. aſt ſibi nō aſſentit eps ꝫ ſuis
eū flectere conat̄ precib⁹ Tandē ve
ro ſanct⁹ odulph⁹ nolēs volēs ſuo
paſtori paruit populiqꝫ votis ꝯſen
ſum prebuit. ea tñ rōne ꝙ aliq̄ntis
q̄nqꝫ trāſactis annoꝝ curriculis ſi
bi traiectū reuiſere liceret qm̄ illic in
dei ſeruitio vitam finire ꝓmiſerat.
Quid plura? Vir ſpūſancto plen⁹
nō ceſſabat populo dei p̄dicare. ce
loꝝ qꝫ regnū inſtanter euāgeliſare
Omīb⁹ igit̄ prudēs diſpēſator diui
ni ſermonis p̄buit alimēta. fortiori
b⁹ fortiora. infirmiorib⁹ iuxta apo
ſtolum lactis exhibuit pocula. ſicqꝫ
ſue ſāctitatis exēplo oēs vnanimit̄
repleti ſūt gaudio. Hac ergo obe/
diētia rite pacta repedauit ad pro
pria deū collaudās ꝙ eius adiut⁹
auxilio tot animas lucrifacē mere
ret̄ in hoc ſeculo Quāuis eteni iaꝫ
longo feſſus extitiſſet ſenio tñ eius
animū etatis victorē non min⁹ ſoli
to ſe piguit exercere in dei ſeruitio.
Perſeuerauit eni vt aſſueuit in ieiu
niis aſſiduis. in vigiliis deo placitis
in orōnib⁹ ſacris. in elemoſinis lar/
giſſimis. ſibi parcus. omīb⁹ qꝫ ꝑ xpi
noīe largus. nilqꝫ terrenū in hac lu
ce curauit adquirere quatin⁹ poſt
carnis debitū eterna p̄mia merere
tur accipe Sꝫ int̄ hec ſilendū nō pu
to ꝙ beat⁹ odulph⁹ intim̄ repletus
erat ſpū ꝓphetico vt ita vētura pre
diceret quaſi iaꝫ facta cerneret Ex
quibus q̄ꝫplurimis pauca nobis
huic lectioni libuit inſerere ne fides
audientiū tardior fiat eadē aniad
uertere Cū aūt a loco qui dicit̄ ſta
ueron ſe prepararet diſcedere anteq̄ꝫ
cepiſſet iter inde mouere accidit ma
ximā friſonū multitudinē illuc cōue
niſſe quatin⁹ ſua ſaluberrima muni
ret̄ āmonitione Quos dñs cōmen
dās bñdixit q̄n etiā caritatiue am/
monuit ne viā veritatis vnq̄ꝫ deſe/
rerent quā iteꝝ ſine graui vindicta
repetere nō valerēt Scio eteni inq̄t
vos id facturos Qua ꝓpter paga/
nos ſuꝑ vos prenūcio venturos q̄
iſtaꝫ deuaſtātes patriā vos ⁊ que
veſtra ſūt ſecū deducent in captiui/
tateꝫ Nō ita fieri vt ꝓphetauit vir
ſanct⁹ poſtea rei ꝓbauit euentus.
Sanct⁹ vir qui futura ꝑ ſpiritū pro
phecie preuidit adhuc eideꝫ popu
lo aſtans aliud magne āmiratiōis
preſagiū intulit ita dicēs. Cernitis
inquit hāc? Oſtendit eis nō modice
magnitudinis petram que iacebat
ante ipſius dom⁹ ianuaꝫ Scitote ꝙ
ſine humano labore deuoluet̄ in flu
men quod dicit̄ Ile ibiqꝫ latebit ſub
vndis q̄ꝫdiu diuine pacis munimie
carebitis Cū aūt videritis eandeꝫ
abſqꝫ humana ſubuectiōe hui⁹ lito
ris oram ſubire proculdubio corp⁹
meū creditote. lꝫ poſt mortē carnis
hāc p̄riaꝫ reuiſitare vobiſqꝫ paceꝫ
impetratā ſuppeditare donec cū ſu
ꝑbia. ꝑiurio homicidio. adulterio.
totiuſqꝫ generis peccato deū offen
datis. vt ꝯceſſe pacis donū auferat
ex vobis Hui⁹ obſtupēde ꝓphecie
ſigniqꝫ mirabilis multi hoīes qui
hec ſe vidiſſe teſtant̄ adhuc ſūt ſuꝑ

ſtites Eſt etiã ibidẽ in ecc̃ia eadem
petra ꝑdurans immobilis non mi
nus in teſtimonium credulis q̃ȝ ad
ɔfuſionem incredulis Poſtmoduȝ
vero ɔtigit traiectenſem eccleſiam
exiſtere paſtore viduatam illo ſciliȝ
hinc ad celeſtem migrante patriaȝ
Nec mora ɔuenientib' in vnũ cleri
cis cũ beato viro ɔſpirabant de e/
lectione pontificis. Diu eteni inter
ſe altercantib' quem ꝓmouere vel/
lent ad curaȝ regiminis tandẽ pre/
poſitum eccleſie nomine Tarſis ele
gere Ille autẽ locuples diuicijs fa
ſtu arrogancie reſpondit. Habeo
rerum quot ſufficit cur me cura tan
ti oneris aggrauatis? Beat' auteȝ
odulphus id reſponſuȝ indigne fe
rens ad eũ ait Quid inquis miſer/
rime? Spernis plane quod non me
reris attingere? Forſitan ſi nolles
id inire verꝫtũ deberes dicere te in
digunȝ fore tanti honoris culmen
aſcendere Nunc aũt quia propter
tuam innumeram poſſeſſioneȝ apo
ſtolici ordinis ſpreuiſti dignitatem
in eodem membro cum quo ꝑtina/
citer ꝓlocutus es id nephandũ iã
nunc in proximo huius vite ꝓ vin/
dicta pacieris interitum Quod nõ
multum poſt ſubſecutuȝ eſt Conuen
tu aũt clericoꝝ adhuc titubãte ſin/
guli eos qui ſibi optimi videbant
elegere Sacerdos autem domi nõ
reſpiciens ad perſonam ſed potius
ad meritum dicebat inter eos ꝓba
biliorem inueniri poſſe pontificẽ.ni
hil tamen eos vituperans quos ſi/
bi elegerant Oſtendit ergo eis quẽ

dam preſbiterꝝ noĩe hungerꝝ q̃ quã
uis eſſet aſpectu deformis tamẽ tã
hominib' palam quã deo nõ min'
merito q̃ȝ opere claruit inſignis.cũ
c̃tis aũt huic electioni ɔſentientib'
ſtatuto tempore ſ̃m dei voluntatẽ
paſtoralis officij ſuſcepit benedicti/
onem Per gratiaȝ vero ſpũſſancti
ſic impleta eſt ꝓphecia viri iuſti ꝙ
poſt ſanctos pontifices willibror/
dũ ⁊ bonifaciũ in illa ſede nequaq̃ȝ
inueniretur qui ſanctioris vite tra/
mitem vſq̃ȝ ad obitum inſequeret̃.
nec pretereundũ eſt ꝙ vir deo ple/
nus iam ꝓuecte etatis feſſus ſenio
nequibat eccleſiam adire niſi fulci/
retur baculo In cuius ſũmitate ſe
ratam habebat tabellulam.in qua
ſi ita res eueniret nomina fidelium
annotatet. donec congruo tempo
re deſcriberet ea in libro vite Qua
dam vero die ſanct' vir animo for
tis immemor ſue imbecillitatis dũ
feſtinanter ad dei properaret obſe
quium Poſt ſe in cella pretermiſit
baculuȝ nec longo interuallo facto
eadem cellula inſidiante dyabolo
inflammata eſt cum omni ſupellecti
le ipſius atq̃ȝ cum baculo. Cumq̃ȝ
ſanctus vir interiȝ diuinis laudib'
inſiſteret igniq̃ȝ valido eam inflam
mari cerneret. ad domini preſidia
cucurrit deum exorauit ne loca ſan
ctoꝝ ignis inuaderet paruipendẽs
ꝙ ſue habitationis domiciliũ igne
deperiret Exaudit orõ.manſueſcit
incendiũ ɔtinuo nec vltra ꝑualuit
niſi ſolũmodo cellaȝ quã inuaſerat
ɔbuſſit Igne q̃ȝ extincto baculus

r r ꝛ

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ſta inuenitur illeſus omnino ꝙ qua
ſi ſub incendio durante cera nec mi
nutiſſima apicū deficeret in ea qua
tinus liquide cunctis manifeſtaret̃
quanti meriti quanteqꝫ virtutis co
raꝫ deo ſanctus haberetur Eundē
qꝫ baculum poſt ipſius obitum ſuꝑ
ſepulcruꝫ eius fratres impoſuerūt
infixum. qui in eodē loco vbi fixus
erat vſqꝫ ad tempora beate memo
rie Radbodi epiſcopi ꝑdurauerat
Cum aūt tempus adeſſet ꝙ ſanct⁹
vir diu optatam celeſtis regni pat̃
aꝫ adire deberet. modica febre cor
reptus ſuam intellexit imminere ſo
lutionem. accerſitis ad ſe fratribus
indicauit eis et diem ⁊ tempus ſue
remunerationis Cūqꝫ ſe morti ꝓxi
mum agnouiſſet fratres iteꝝ ām̃o
nuit vt ad ſe venirent et cū eo pſal
mos ꝓ expectatione ſui exitus de
cantarent Omnibus exequiarū mi
niſteriis ſm̄ ipſius iuſſum rite pera
ctis valefecit fratribus deprecans
eos pro ſe domino preces effunde
re. ꝓmittenſqꝫ ſe pro eis ⁊ loco. nec
non ꝓ habitatoribus loci ad deū
ſe oraturum omni tempore Mox cō
uerſus ad dominuꝫ nil mortem tre
pidans. qm̄ ſibi fuit mori lucruꝫ hi
laris mente dixit. In manus tuas
domine ꝯmendo ſpiritum meū In
ter hec verba de corpore ſāctiſſima
illius egreſſa eſt anima Qua ſciliꝫ
eruēte tanti illic miri odoris aſper
ſa eſt fragrantia vt omnes illi qui
aderāt ineſtimabili ſuauitate reple
rent̃ ita vt per hoc patenter agnoſ
cerēt ꝙ angelici ciues animā egre
dientem ſuſcepiſſent Celebrat̃ autē
eius ſolennitas pridie ydus Junii.
Fiūt etenim in traiecto. veꝝ etiam
in ſtaueron eius intercedentibus
meritis miracula innumerabilia ꝑ
gloriam et honorem domini noſtri
iheſu xp̄i qui viuit ⁊ regnat de⁹ ꝑ in
finita ſecula ſeculorum

De ſancto Bonifacio.

Beatus Bonifacius genita
le ſoluꝫ in inſula que Britā
nia dicitur habuit quā mo
do gens colit anglorum que a ſa
xonibus originem traxiſſe putatur
Angli vero ab anglo id ē firmamē
to regni deriuari nō abſurde dicun
tur qui reuera fortes ſunt et validi
xp̄i opitulante gratia ꝓuincias ſu
as armoꝝ viriūqꝫ robuſtaꝝ tutiſſi
mas reddunt preſidio Aliquando
autem piratas ex boreali parte ve
niētes paciunt̃ infeſtos quos tn̄ a
finibus ſuis ſtrennue pugnando re
iiciunt In prefata inſula quondaꝫ
extitit paradiſus dei. ex quo tā pre
cioſa profluxerūt aromata vt a bri
tannico mari vſqꝫ ad arces romu
leas omēs circumquaqꝫ regiones
diuino odore perfunderēt Ex his
aromatib⁹ fuiſſe legit̃ Forſe⁹ ⁊ fra
tres ei⁹ willibrord⁹ q̄ꝫ magn⁹ xp̄i
ane religionis ꝓpagator. et iſte bo
nifaci⁹. multiqꝫ alii q̄s in li. hiſtorie
anglorū ꝟtutib⁹ claruiſſe beda cō
memorat. Hic itaqꝫ de q̄ ſeries nr̄e
narratōis texit̃. vbi ꝓmū pueriles
ānos euaſit. ilico ſe totū diue legis
ꝯtulit eruditorio In q̄ diſciplinis
celeſtib⁹ ad ꝓmē erudit⁹ i breui opi
natiſſim⁹ vere ph̄ie cultor effect⁹ eſt
Orationi inſiſtere. ieiuniis corpus